

2e Paasdag 2017

Bij Pasen hoort het scheppingsverhaal uit het boek Genesis. Het heeft een vaste plek in de paaswake. Met Pasen vieren we immers een nieuw begin het nieuwe begin van Jezus die uit de dood werd opgericht, en dat wordt geplaatst tegen dat allereerste begin toen de aarde en alles erop opgericht werd uit het niets en uit de chaos, juist zoals het ook steeds geplaatst wordt tegen dat andere nieuwe begin dat het joodse volk maakte bij de doortocht door de Rode Zee, ook een van die verhalen die bij de Paaswake horen.

Ook vandaag vieren we nog een beetje dat grote paasgebeuren en we hebben een heel vrije versie van het scheppingsverhaal gelezen, eigenlijk een soort karikatuur van dat oude verhaal. Een van de meest opvallende dingen in het scheppingsverhaal in Genesis is die zin die steeds weer terug keert: En God zag dat het goed was.

En God heeft die goede schepping, die nog lang niet af was, met al zijn mogelijkheden toevertrouwd aan de mens om die te beheren. En de mens, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, is ook een beetje een schepper, een bedenker en ontwerper en maker van nieuwe dingen. En bij alles dat de mens gemaakt had, zag God dat het goed was. Mooi niet dus, Zelfs de mens ziet dat het niet allemaal goed is, God dus zeker.

Als wij nu naar die aarde kijken, met alles erop en eraan, met al die miljarden mensen, en we zien hoe ze elkaar het leven zuur maken, hoe ze elkaar bedreigen en doden, hoe ze de aarde vervuilen, hoe ze in allerlei variaties de aarde onleefbaar maken, dan zeggen we: mens, wat heb je er een puinhoop van gemaakt.

En je zou zelfs kunnen zeggen: God, wat heb je er een puinhoop van gemaakt. Had je aarde en mens niet beter kunnen maken? Maar op die vraag krijgen we nooit een antwoord. Het is zoals het is. Maar Pasen nodigt ons uit niet alleen naar die puinhoop te kijken, niet alleen aandacht te hebben voor alles wat er mis gaat in de wereld.

Maar we moeten ook naar die andere werkelijkheid kijken, ook nu is er nog heel veel goeds op de aarde, in de mensen. Door mensen wordt veel kwaad bedreven maar ook heel veel goeds en dat laatste mogen we niet uit het oog verliezen.

Er is niet alleen maar dood en verderf door toedoen van mensen maar ook leven en hoop op toekomst, mogelijk gemaakt door mensen. Ook nu moet je zeggen: waar God de kans krijgt in en door mensen werkzaam te zijn, waar mensen echt mens zijn naar zijn bedoelingen daar gebeuren ook nu wonderbaarlijke dingen, daar wordt licht en warmte geschapen, daar groeit een klimaat waarin de mens gedijen kan.

En als wij zeggen in God te geloven, als wij Pasen willen vieren, dat feest van leven ondanks dood, van geloof ondanks leegte, van hoop ondanks wanhoop, van liefde ondanks alle haat en nijd, dan moeten ook wij in Gods naam scheppers zijn van licht en warmte, zoals Jezus geweest is, en Hij was niet dood te krijgen, dat vieren we toch met Pasen.